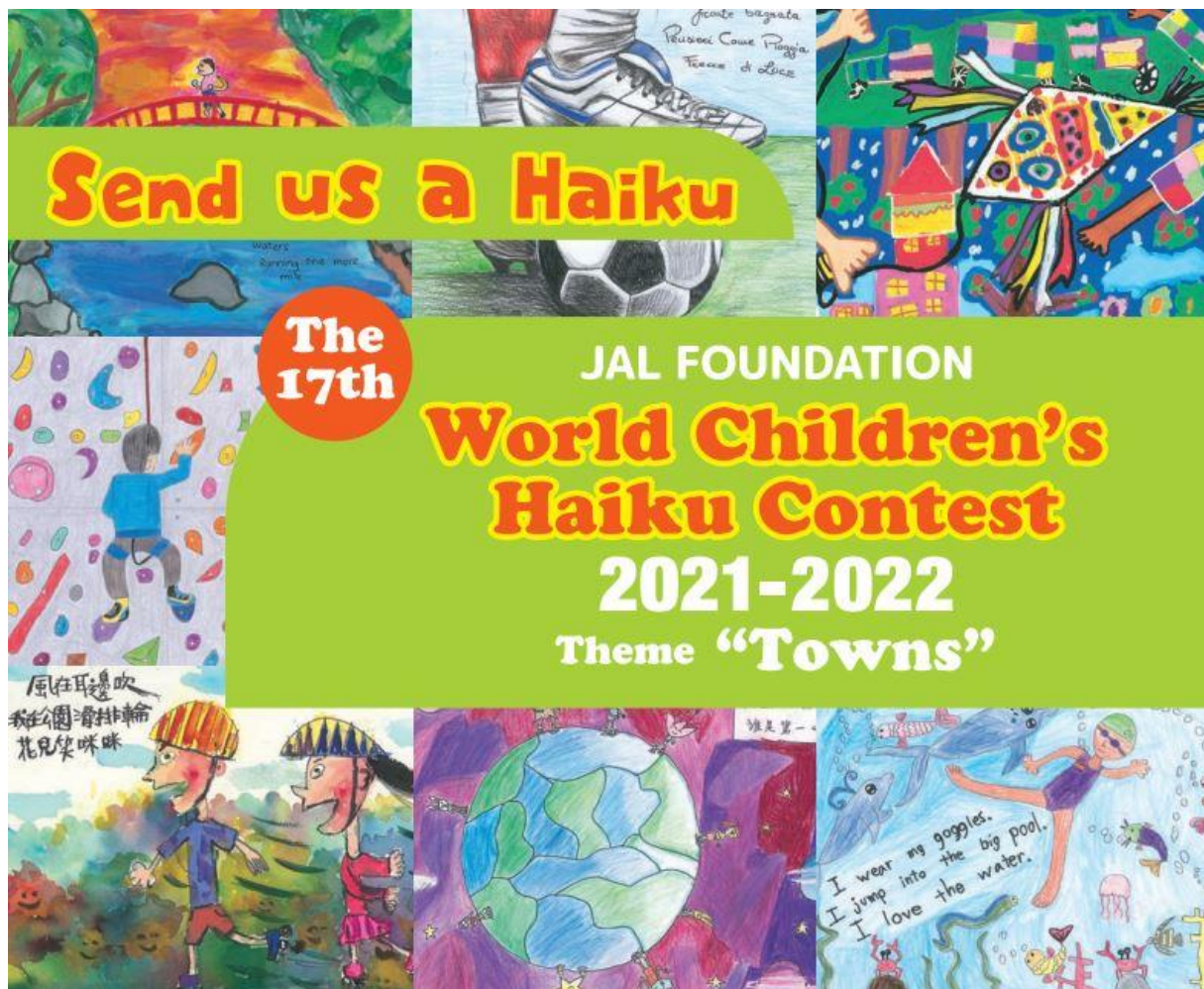

Wereldkinderen Haikuwedstrijd 2022

Juryverslag

De jury, bestaande uit Annemarie van Haeringen, Joke van Leeuwen en Marian Poyck, heeft zich gebogen over een grote stapel haiku's en mooie tekeningen in allerlei technieken: inkt, verf, stift, krijt... Er waren heel mooie tekeningen bij die we helaas niet konden meenemen omdat een haiku ontbrak. Maar mooi waren ze!

We reisden met de makers van Londen naar Sydney en Parijs (veel herkenbare Eiffeltorens), en van Amsterdam naar Zaandam en Apeldoorn.

Al die mooie maakfels beoordelen, dat valt niet mee. Een haikuwedstrijd is geen sportwedstrijd. Bij een sportwedstrijd zie je meteen wie heeft gewonnen. De jury wilde weten of de haiku en de tekening goed bij elkaar pasten, of er goed was gekeken, of er onverwachte invalshoeken werden gevonden, of de woorden en beelden niet te voor de hand liggend waren...

En dit is de uitslag:

Eerste prijs: Enzo Winterink

Tweede prijs: Pien Elfrink

Derde prijs: Jonas Giling

Er zijn nog tien **eervolle vermeldingen**. Wees maar trots op jezelf als jij ertussen staat:

Julius van der Meijden

Ravi Tuinder

Rubiya Meurs

Daphne Messchaert

Jasmijn Rentenaar

Lara Borrie

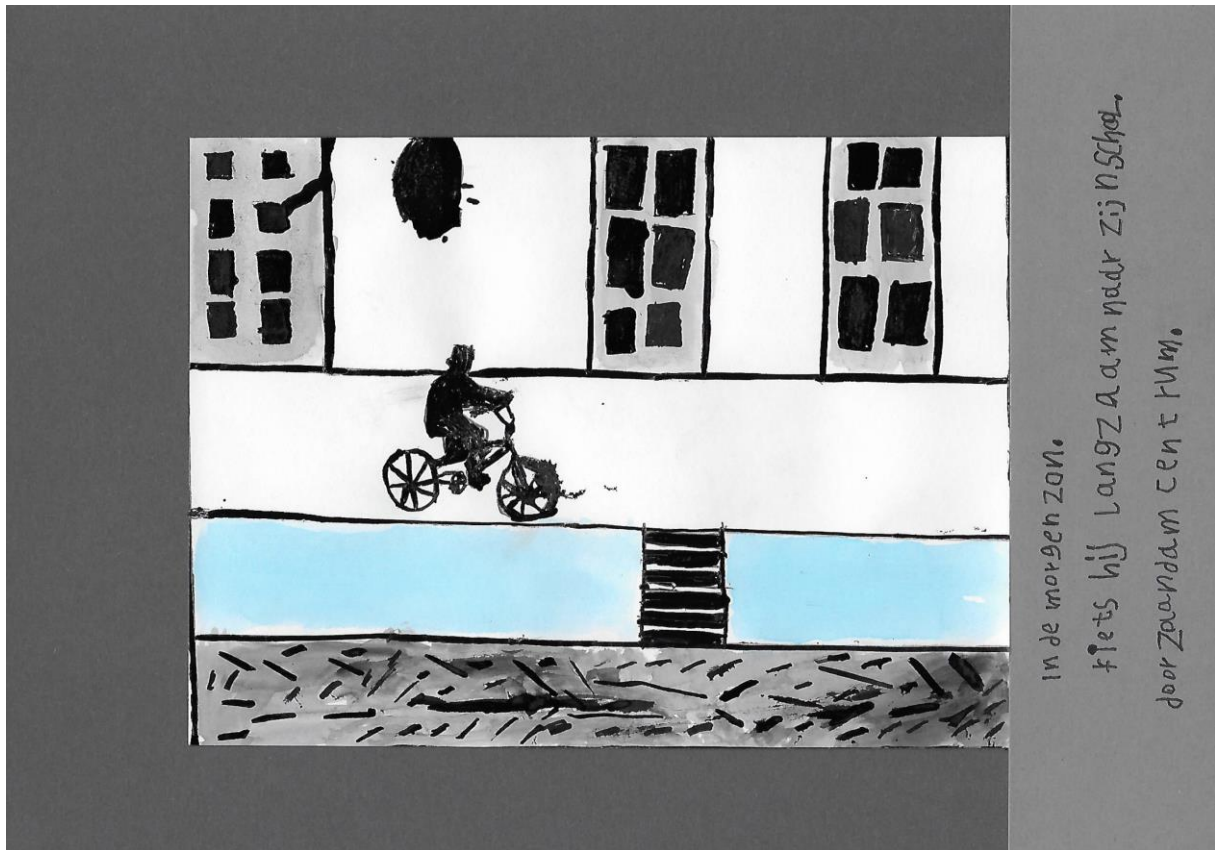
Elin Stevenhagen

Simon Berg

Nadine Wijgers

Firy Zwaan

Eerste prijs: Enzo Winterink (12 jaar)

*in de morgenzon
fietst hij langzaam naar zijn school
door Zaandam centrum*

De haiku en de tekening van Enzo Winterink stralen eenzelfde gevoel uit. Een scholier fietst in een verlaten stadscentrum naar school. De stijl van de tekening en de woorden van de haiku ademen een melancholieke sfeer.

Tweede prijs: Pien Elfrink (11 jaar)

*mensen in de stad
verschrikkelijk veel mensen
en ik val niet op*

Een stad vol mensen en je valt niet op. Waarom niet? Omdat ze niet op je letten? De haiku (in een tekstballon) en de tekening laten zien dat Pien Elfrink de situatie in de stad goed heeft geobserveerd en er een aansprekende vorm voor heeft gevonden.

Derde prijs: Jonas Giling (7 jaar)

*kijk hier is een stad
maar we kunnen er niet heen
ik weet de weg wel*

Het beeld dat Jonas Giling maakte is krachtig, en in de haiku schuilt een verrassende tegenstelling: ergens de weg naar toe kennen, terwijl je er tegelijkertijd niet heen kunt. Dat roept de vraag op hoe dat komt, en welk gevoel hierachter steekt.

Eervolle vermelding: Julius van der Meijden (9 jaar)

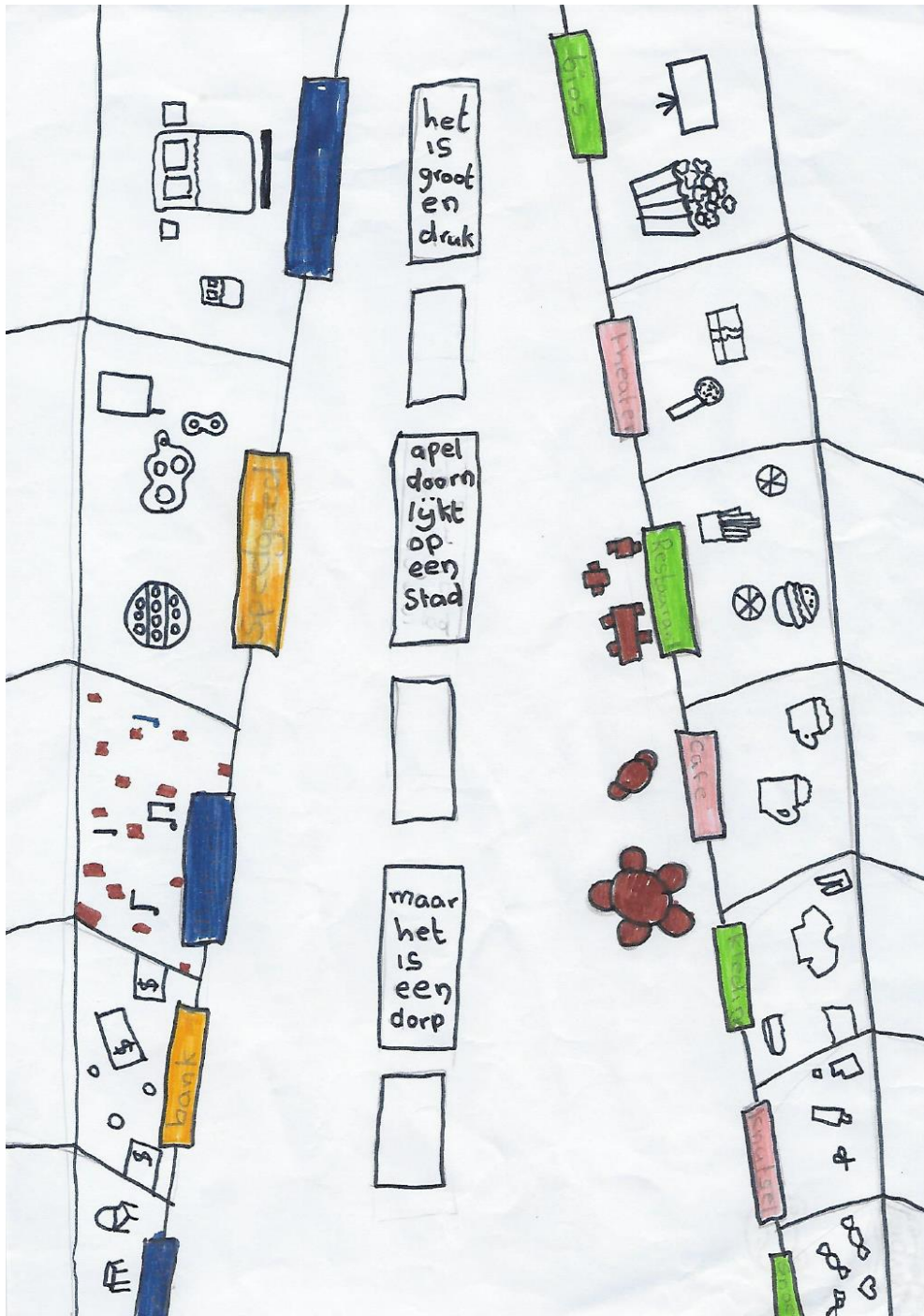
*Sydney is een stad
grote operagebouw
het lijkt op een boot*

Eervolle vermelding: Ravi Tuinder (11 jaar)

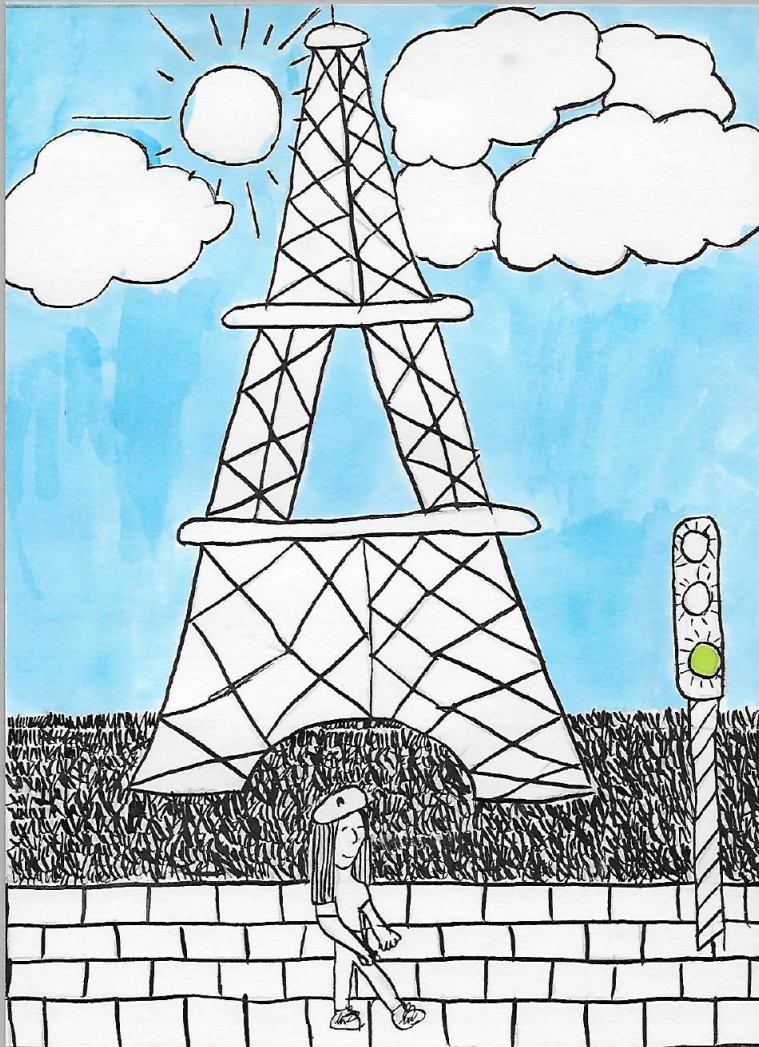
veel teveel mensjes
de huizen dicht op elkaar
mijn hoofd explodeert

Eervolle vermelding: Rubiya Meurs (10 jaar)

het is groot en druk
Apeldoorn lijkt op een stad
maar het is een dorp

Eervolle vermelding: Daphne Messchaert (13 jaar)

Stoplicht springt op groen
lopend naar een groot gebouw
wat voel ik me klein

*Stoplicht springt op groen
lopend naar een groot gebouw
wat voel ik me klein*

Eervolle vermelding: Jasmijn Rentenaar (12 jaar)

Een boom Zo Alleen
Zo hoog Als Je kan kijken
Toch Zo Alleen in de Stad

*Een boom zo alleen
zo hoog als je kan kijken
toch zo alleen in de stad*

Eervolle vermelding: Lara Borrie (12 jaar)

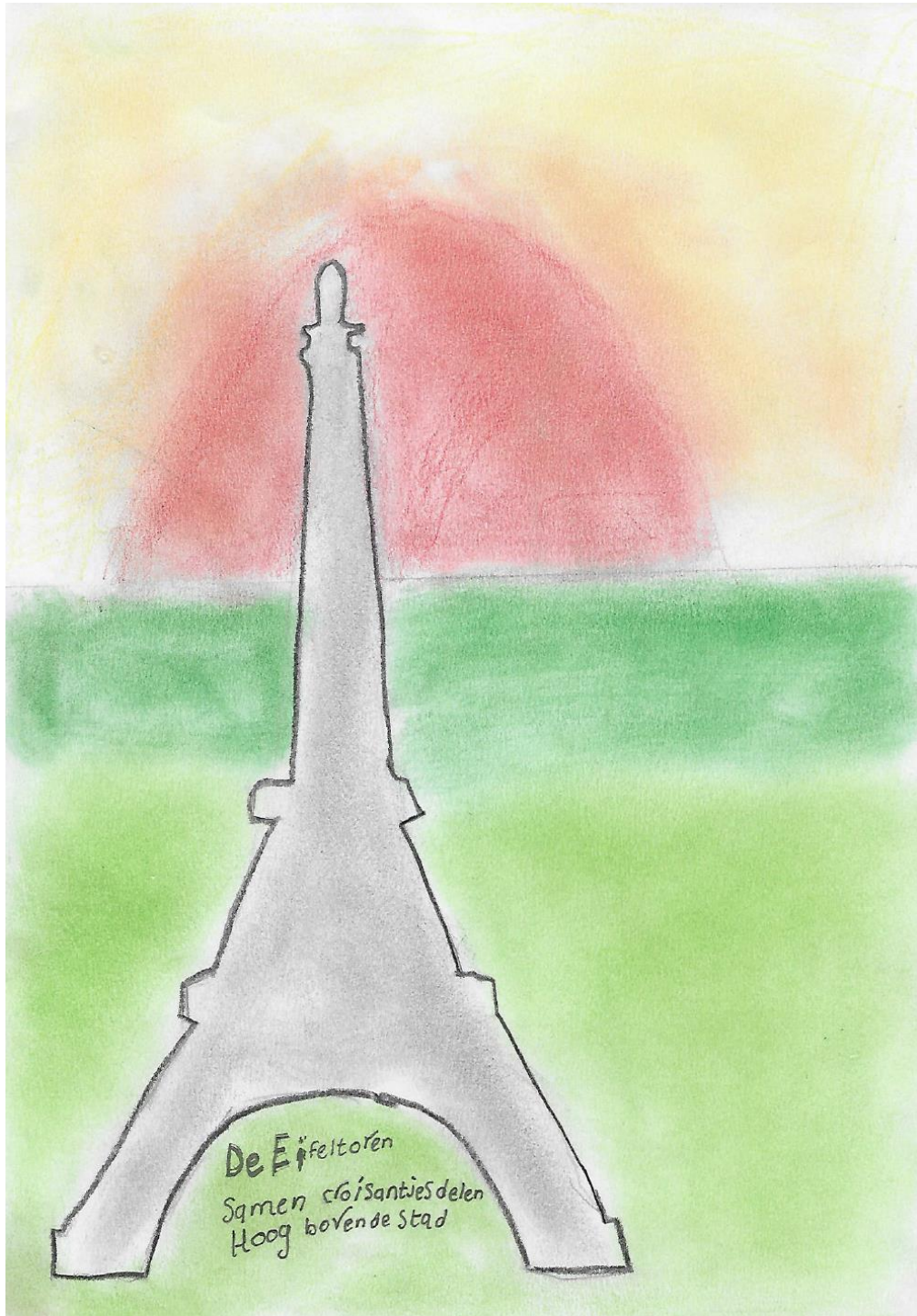
*trillende handen
maar waarom nu in de stad?
een paniekaanval*

Eervolle vermelding: Elin Stevenhagen (10 jaar)

*maan in de kleurstad
regenboogstad is stil nu
de kleuren slapen*

Eervolle vermelding: Simon Berg (11 jaar)

*de Eiffeltoren
samen croissantjes delen
hoog boven de stad*

Eervolle vermelding: Nadine Wijgers (9 jaar)

*de zon komt terug
de kleuren komen langzaam
de stad wordt wakker*

Eervolle vermelding: Firy Zwaan (12 jaar)

Zwart witte strepen
Op het pad rode hakken
tik, tak op de straat

*zwart witte strepen
op het pad rode hakken
tik, tak op de straat*